

31997L0078

1998 1 30

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 24/9

TARYBOS DIREKTYVA 97/78/EB

1997 m. gruodžio 18 d.

nustatanti principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

(1) kadangi gyvūnų produktai ar gyvūninės kilmės produktai ir augaliniai produktai, kurie turi būti tikrinami siekiant užkirsti kelią užkrečiamosioms ar infekcinėms gyvūnų ligoms, yra išvardyti Sutarties II priede;

(2) kadangi iš trečiųjų šalių atvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimo principų nustatymas Bendrijos lygiu padeda apsaugoti siuntas ir užtikrinti rinkos stabilumą tuo pačiu suderinant priemones, būtinas užtikrinti gyvūnų ir visuomenės sveikatos apsaugą;

(3) kadangi vidaus rinkos sukūrimas išryškino būtinybę nustatyti bendruosius veterinarinių patikrinimų principus, atsižvelgiant į tai, kad buvo panaikinti vidaus pasienio patikrinimai;

(4) kadangi priėmus 1990 m. gruodžio 10 d. Tarybos direktyvą 90/675/EEB, nustatančią principus reglamentuojančius produktų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinių patikrinimų organizavimą ⁽⁴⁾, ji buvo taikoma ir jos taikymo metu įgyta naujos patirties; kadangi skaidrumo labui ta direktyva turėtų būti iš dalies pakeista;

(5) kadangi visiems gyvūninės kilmės produktams, importuojamiems į Bendriją iš trečiųjų šalių, turėtų būti sukurtos suvienodintos sąlygos; kadangi dėl šios priežasties šiems produktams turėtų būti taikoma viena patikrinimo sistema bei padarytos būtinos pritaikomosios pataisos;

(6) kadangi turi būti nustatytos taisyklės, pagal kurias siuntos, įvežamos į Bendriją, turi būti ne tik pateiktos pasienio kontrolės postui, bet tokiaime poste turi būti atlikti ir jų veterinariniai patikrinimai;

(7) kadangi tam tikrais atvejais valstybės narės importuojamiems produktams gali nustatyti papildomus reikalavimus; kadangi atliekanti patikrinimus valstybė narė turi atsižvelgti į tokius papildomus nacionalinius reikalavimus tuos patikrinimus atlikdama;

(8) kadangi dėl produktų, kurių galutinė paskirties vieta yra Bendrijoje, vežimo jūra ar oru turėtų būti nustatytos aiškios taisyklės dėl patikrinimų atlikimo vietos;

(9) kadangi Bendrijos teisės aktai reikalauja, kad siekiant užtikrinti visuomenės ir gyvūnų sveikatą tam tikri produktai būtų stebimi nuo jų įvežimo į Bendriją vietos iki jų paskirties vietos; kadangi dėl šios priežasties turėtų būti nustatytos griežtos taisyklės;

(10) kadangi griežtos taisyklės turėtų būti nustatytos siekiant užtikrinti, kad tie produktai, kurių galutinė paskirties vieta yra ne Bendrija, tačiau jie yra atgabenti į Bendrijos pasienį, nepatektų į Bendriją;

(11) kadangi tie produktai, kurie atitinka Bendrijos importo reikalavimus, turėtų būti atskirti nuo tų reikalavimų neatitinkančių; kadangi, atsižvelgiant į šiuos skirtumus, turėtų būti nustatytos atskiros patikrinimo sistemos;

(12) kadangi gyvūninės kilmės produktų tiekimas jūrų ir oro transporto įguloms bei keleiviams Bendrijoje yra komerciškai labai svarbus; kadangi tie produktai dažnai neatitinka Bendrijos reikalavimų; kadangi dėl šios priežasties turėtų būti nustatytos griežtos taisyklės visuomenės ir gyvūnų sveikatai apsaugoti;

(13) kadangi Bendrijos produktas, kurio atsisakė trečioji šalis ir kuris yra grąžinamas į Bendriją, turėtų būti laikomas nebeatitinkančiu Bendrijos reikalavimų; kadangi dėl šios priežasties šiuo klausimu turėtų būti nustatytos griežtos taisyklės gyvūnų ir visuomenės sveikatai apsaugoti;

(14) kadangi, siekiant užkirsti kelią sukčiavimams, turėtų būti nustatytos papildomos apsaugos priemonės bei numatytos suderintos priemonės nesąžiningiems veiksams ir pažeidimams likviduoti;

⁽¹⁾ OL C 285, 1997 8 23, p. 7.

⁽²⁾ OL C 85, 1997 3 17, p. 76.

⁽³⁾ OL C 66, 1997 3 3, p. 43.

⁽⁴⁾ OL L 373, 1990 12 31, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/43/EB (OL L 162, 1996 7 1, p. 1).

- (15) kadangi Direktyva 90/675/EEB keletą kartų buvo iš pagrindų pakeista; kadangi dėl to, jog dabar yra būtini tolesni pakeitimai, aiškumo ir racionalumo dėlei minėta direktyva turėtų būti panaikinta ir pakeista kita direktyva,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Trečiųjų šalių produktų, atvežamų į kurią nors iš I priede išvardytų teritorijų, veterinarinius patikrinimus atlieka valstybės narės pagal šią direktyvą.

2 straipsnis

1. Prireikus šioje direktyvoje taikomi apibrėžimai, nurodyti 1989 m. gruodžio 11 d. Tarybos direktyvos 89/662/EEB dėl veterinarinių patikrinimų, taikomų Bendrijos vidaus prekybos, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą⁽¹⁾, 2 straipsnyje ir Tarybos direktyvos 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą⁽²⁾ 2 straipsnyje.

2. Be to:

- a) „produktai“ – tai gyvūninės kilmės produktai, minimi Direktyvose 89/662/EEB ir 90/425/EEB, įskaitant į Sutarties II priedą neįtrauktus gyvūninės kilmės šalutinius produktus, ir 19 straipsnyje minimi augaliniai produktai;
- b) „dokumentų tikrinimas“ – veterinarijos sertifikato (-ų), veterinarijos dokumento (-ų) arba kito dokumento (-ų), lydinčių siuntą, patikrinimas;
- c) „tapatumo tikrinimas“ – vizualinis patikrinimas siekiant užtikrinti, kad veterinarijos teisės aktais numatytas veterinarijos sertifikatas (-ai), veterinarijos dokumentas (-ai) arba kitas dokumentas (-ai) atitinka patį produktą;
- d) „fizinis tikrinimas“ – produkto tikrinimas, kuris gali apimti pakuotės ir temperatūros patikrinimą, mėginių ėmimą ir laboratorinius tyrimus;
- e) „asmuo, atsakingas už krovinį“ – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės

⁽¹⁾ OL L 395, 1989 12 30, p. 13. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/118/EEB (OL L 62, 1993 3 15, p. 49).

⁽²⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/118/EEB.

kodeksą⁽³⁾, nuostatas yra atsakingas už tame reglamente nurodytų įvairių situacijų, į kurias gali patekti siunta, raidą, taip pat minėto reglamento 5 straipsnyje minimas atstovas, kuris prisiima tokią atsakomybę dėl vėlesnių šioje direktyvoje nustatytų patikrinimų;

- f) „siunta“ – tos pačios rūšies produktų kiekis, kuriam skirtas vienas veterinarijos teisės aktais numatytas veterinarijos sertifikatas (-ai), veterinarijos dokumentas (-ai) arba kitas dokumentas (-ai), vežamas ta pačia transporto priemone ir iš tos pačios trečiosios šalies ar tokios šalies dalies;
- g) „pasienio kontrolės postas“ – bet kuris kontrolės postas, pagal 6 straipsnį paskirtas ir patvirtintas vykdyti iš trečiųjų šalių įvežamų produktų veterinarinius patikrinimus bet kurios teritorijos, išvardytos I priede, pasienyje;
- h) „importas“ – laisva produktų apyvarta ir ketinimas produktus išleisti į laisvą apyvartą, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 79 straipsnyje;
- i) „muitinės sankcionuoti veiksmai su prekėmis“ – Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 4 straipsnio 15 punkte minimi muitinės sankcionuoti veiksmai su prekėmis;
- j) „importo sąlygos“ – Bendrijos teisės aktais nustatyti importuojamų produktų veterinariniai reikalavimai;
- k) „kompetentinga institucija“ – valstybės narės, įgalios vykdyti veterinarinius patikrinimus, centrinė institucija arba kita šios centrinės institucijos įgaliota institucija.

I SKYRIUS

PATIKRINIMŲ ORGANIZAVIMAS IR REZULTATAI

3 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad jokia siunta iš trečiosios šalies nepateks į kurią nors I priede išvardytą teritoriją nepatiktinta veterinariniais patikrinimais, numatytais šioje direktyvoje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad į bet kurią I priede išvardytą teritoriją siuntos įvežamos tik per pasienio kontrolės postą.

⁽³⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentu (EB) Nr. 82/97 (OL L 17, 1997 1 21, p. 1).

3. Valstybės narės užtikrina, kad už krovinių atsakingi asmenys yra įpareigoti iš anksto perduoti informaciją, tinkamai užpildydami, kur tinka, 5 straipsnio 1 dalyje minimą sertifikatą, arba pateikdami išsamų siuntos, minimos 1 dalyje, apibūdinimą raštu ar kompiuterine forma, įskaitant produktus, minimus 9 straipsnyje ir 19 straipsnio 1 dalyje, pasienio kontrolės poste, į kurių produktai turi būti pateikti, veterinarijos personalui.

Valstybės narės gali patikrinti laivo ir orlaivio krovinių deklaracijas ir nustatyti, ar jis atitinka pirmiau minėtus pranešimus ir dokumentus.

4. Muitinės, kurioms geografiškai priklauso pasienio kontrolės postas, gali leisti vykdyti muitinės sankcionuotus veiksmus su siuntomis tik pagal 5 straipsnio 1 dalyje minimame sertifikate išdėstytas sąlygas.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, o svarbiausia – produktų, kurių veterinarinius patikrinimus reikia atlikti, sąrašas, tvirtinamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

4 straipsnis

1. Veterinarinį kiekvienos siuntos patikrinimą atlieka 3 straipsnio 2 dalyje minimo pasienio kontrolės posto kompetentinga institucija, o už tai pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą atsako oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas.

2. Kiekvieną siuntą oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, remdamasis 3 straipsnio 3 dalies informacija, tikrina pagal duomenų bazę, minimą 1993 m. liepos 13 d. Tarybos sprendimo 92/438/EEB dėl veterinarijos importo procedūrų kompiuterizavimo (*Shift* projektas) ⁽¹⁾ I priede. Be to, kiekvieną siuntą, kurią ketinama importuoti į kurią nors I priede išvardytą teritoriją, prireikus jis patikrina pagal duomenų bazę, minimą Sprendimo 92/438/EEB II priede.

Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas užtikrina, kad yra atliekamos visos operacijos, numatytos Sprendime 92/438/EEB numatytai duomenų bazei išlaikyti.

3. Nepaisant muitinės sankcionuotų veiksmų su prekėmis, atliekamas kiekvienos siuntos dokumentų patikrinimas, siekiant nustatyti:

a) ar 7 straipsnio 1 dalyje minimų sertifikatų arba dokumentų informacija atitinka pagal 3 straipsnio 3 dalį iš anksto pasiūstą informaciją;

b) importo atvejais – ar 1 straipsnyje minimų sertifikatų ar dokumentų informacija arba kiti dokumentai turi reikalaujamas garantijas.

4. Išskyrus konkrečius atvejus, nustatytus 9–15 straipsniuose, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas atlieka tokius patikrinimus:

a) kiekvienos siuntos tapatumo patikrinimą, siekdamas nustatyti, ar produktai atitinka informaciją, pateiktą lydimojuose sertifikatuose ar dokumentuose. Be nesupakuotų produktų siuntų, kaip numatyta 1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyvoje 92/118/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos ir visuomenės sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius produktų, kuriems netaikomi reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 89/662/EEB A priedo I dalyje, ir, ligų sukėlėjų atžvilgiu, Direktyvoje 90/425/EEB, prekybą Bendrijoje ir jų importą į Bendriją ⁽²⁾, taip pat tikrinama:

i) jei gyvūninės kilmės produktai atvežami talpyklose – patikrinama, ar plombos, uždėtos oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo (arba kompetentingos institucijos), jei tai reikalaujama pagal Bendrijos teisės aktus, yra nesugadintos ir ar jų informacija sutampa su ta, kuri pateikta lydimojame dokumente ar sertifikate;

ii) kitais atvejais:

— visų rūšių produktai patikrinami, ar yra antspaudai, oficialios žymos ir sveikumo ženklai, identifikuojantys kilmės šalį ir kilmės įmonę ir ar jie atitinka tuos, kurie nurodyti sertifikate ar dokumente,

— be to, suvynioti ar supakuoti produktai patikrinami, ar yra paženklinėti specialiomis etiketėmis, kurias numato veterinarijos teisės aktai;

b) atliekant kiekvienos siuntos fizinį patikrinimą:

i) siekiant nustatyti, ar produktai atitinka Bendrijos teisės aktų reikalavimus ir ar jų būklė tinkama tuos produktus naudoti tuo tikslu, kuris numatytas lydimojame sertifikate ar dokumente.

Šie patikrinimai turi būti atlikti pagal III priede nustatytus kriterijus;

⁽¹⁾ OL L 243, 1992 8 25, p. 27. Sprendimas su pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

⁽²⁾ OL L 62, 1993 3 15, p. 49. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/90/EB (OL L 13, 1997 1 16, p. 24).

ii) prieš atliekant, iki 1999 m. liepos 1 d. nustatytu dažnumu ir 29 straipsnyje nustatyta tvarka:

- bet kokius laboratorinius tyrimus vietoje,
- bet kokį oficialų mėginių ėmimą, kuris reikalingas pačiai pirmajai galimai analizei atlikti.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

5 straipsnis

1. Baigęs būtinus veterinarinius produktų siuntos patikrinimus, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas išduoda patikrinimų rezultatus patvirtinantį sertifikatą pagal Komisijos sprendimo 93/13/EEB, nustatančio produktų, įvežamų iš trečiųjų šalių, veterinarinio tikrinimo Bendrijos pasienio veterinarijos postuose tvarką⁽¹⁾ B priede pateiktą pavyzdį, prirėikus pakoreguotą pagal 4 dalį.

2. 1 dalyje minimas sertifikatas lydi siuntą:

- tol, kol siunta būna muitinės priežiūroje, taigi tokiu atveju minėtame dokumente turi būti nuorodą į muitinės dokumentą,
- importavimo atveju – iki pirmosios įmonės, kaip minima Direktyvoje 89/662/EEB, arba iki pirmojo paskirties centro ar organizacijos, kaip minima Direktyvoje 90/425/EEB.

3. Jei siunta yra suskaidyta, 1 ir 2 dalies nuostatos taikomos kiekvienai siuntos daliai.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, įskaitant Sprendimo 93/13/EEB B priedo koregavimą, priimamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

6 straipsnis

1. Pasienio kontrolės punktai turi būti:

- a) iškart prie įvažiavimo punkto į bet kurią iš I priede išvardytų teritorijų bei toje zonoje, kuri yra muitinės nustatyta pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2913/92 38 straipsnio 1 dalies a ir b punktų pirmąją pastraipą.

Tačiau esant būtinybei dėl geografinių suvaržymų (pvz., iškrovimo prieplauka arba perėja), 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti leidžiama, kad pasienio kontrolės postas būtų tam

tikru atstumu nuo įvažiavimo, o geležinkelio transporto atveju – pirmoje kompetentingos institucijos paskirtoje sustojimo vietoje;

- b) patikėti oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo atsakomybei, kuris yra iš esmės atsakingas už patikrinimus. Oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui gali padėti specialiai parengtas pagalbinis personalas.

Jis užtikrina, kad Sprendimo 92/438/EEB 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos duomenų bazės būtų nuolat atnaujinamos.

2. 29 straipsnyje nustatyta tvarka, šios direktyvos paskelbimo dieną veikiančių pasienio kontrolės postų sąrašas vėliau gali būti iš dalies keičiamas arba papildomas taip:

a) įtraukiant visus naujus pasienio kontrolės postus:

- kuriuos pasiūlo valstybės narės, jei kompetentinga institucija patikrino, ar tas postas atitinka šios direktyvos II priedo ir 1992 m. lapkričio 3 d. Komisijos sprendimo 92/525/EEB, nustatančio patvirtinimo reikalavimus dėl Bendrijos pasienio kontrolės postų, atsakingų už produktų, įvežamų iš trečiųjų šalių, veterinarinį patikrinimą⁽²⁾, reikalavimus,
- kuriuos patikrino Komisija, bendradarbiaudama su kompetentinga valstybės narės institucija;

- b) išbraukiant pasienio kontrolės postą, jei nustatoma, kad jis nebeatitinka II priede nustatytų sąlygų – arba kompetentingos institucijos vykdomo patikrinimo metu, arba jeigu po 23 straipsnyje numatytų patikrinimų valstybė narė neatsižvelgia į tokių patikrinimų išvadas per nustatytą laikotarpį, ypač tais atvejais, kai patikrinus nustatomas didelis pavojus visuomenės ar gyvūnų sveikatai.

3. Ypatingais atvejais, visų pirma dėl visuomenės ar gyvūnų sveikatos, valstybė narė turi sustabdyti jos teritorijoje esančio pasienio kontrolės posto patvirtinimą. Apie tokį sustabdymą ir sustabdymo motyvus valstybė narė praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms. Į sąrašą pasienio kontrolės postas gali būti vėl įtraukiamas pagal šio straipsnio 2 dalies a punktą.

4. Komisija sudaro ir paskelbia patvirtintų pasienio kontrolės postų sąrašą, įskaitant tuos atvejus, kai patvirtinimas buvo laikinai sustabdytas.

⁽¹⁾ OL L 9, 1993 1 15, p. 33. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 96/32/EB (OL L 9, 1996 1 12, p. 9).

⁽²⁾ OL L 331, 1992 11 17, p. 16.

5. Kol pagal 2 dalies a punktą bus priimti sprendimai, taikomas sąrašas, sudarytas vadovaujantis Pagrindine direktyva 90/675/EEB, nepažeidžiant 3 dalyje numatytų aplinkybių.

6. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

7 straipsnis

1. Visas siuntas, kurios skirtos importuoti į bet kurią iš I priede išvardytų teritorijų, lydi veterinarijos sertifikatų, veterinarijos dokumentų arba kitų dokumentų originalai, kaip to reikalauja veterinarijos teisės aktai. Sertifikatų ar dokumentų originalai lieka pasienio kontrolės poste.

2. Nepažeidžiant 10 straipsnio, atliekami visų produktų siuntų, skirtų importuoti iš trečiųjų šalių į bet kurią iš I priede išvardytų teritorijų, tapatumo ir fizinis patikrinimai, kaip numatyta 4 straipsnio 4 dalyje.

3. Muitinės neturi leisti importuoti produktų siuntų, išskyrus atvejus, kai, nepažeidžiant muitinės taisyklių ir pagal 10 straipsnio 2 ir 3 dalį bei 18 straipsnį priimtinių specialių nuostatų, pateikiamas įrodymas, kad buvo atlikti atitinkami veterinariniai patikrinimai, o jų rezultatai yra patenkinami, kad pagal 5 straipsnio 1 dalį buvo išduotas atitinkamas sertifikatas ir kad kompetentinga institucija garantavo, jog 1985 m. sausio 29 d. Tarybos direktyvoje 85/73/EEB dėl veterinarijos patikrinimų ir kontrolės, numatytų Direktyvose 89/662/EEB, 90/425/EEB, 90/675/EEB ir 91/496/EEB (iš dalies pakeistoje ir konsoliduotoje Direktyvoje) finansavimo⁽¹⁾, nurodyti mokesčiai jau yra ar bus sumokėti pagal tos direktyvos nuostatas.

4. Jeigu siunta atitinka importo reikalavimus, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas suinteresuotam asmeniui pateikia sertifikatų ar dokumentų originalų autentiškus nuorašus ir, vadovaudamasis 5 straipsnio 1 dalimi, išduoda sertifikatą, patvirtinantį, kad pagal pasienio kontrolės poste atliktus veterinarius patikrinimus siunta atitinka minėtus reikalavimus.

5. Prekyba produktais, minimais Direktyvose 89/662/EEB ir 90/425/EEB ir pagal šio straipsnio 3 dalį leistais įvežti į bet kurią iš šios direktyvos I priede išvardytų teritorijų, vykdoma pagal minėtose direktyvose nustatytas taisykles, ypač pagal jų II skyrių.

6. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

8 straipsnis

1. Tais atvejais, kai:

- produktai skirti valstybei narei ar teritorijai, kurioje pagal Bendrijos teisės aktus galioja specialūs reikalavimai,
- mėginiai buvo paimti, tačiau transporto priemonėms išvykstant už pasienio kontrolės posto ribų rezultatai dar nėra žinomi,
- Bendrijos teisės aktuose numatytais atvejais leidžiama importuoti ypatingais tikslais,

Direktyvoje 90/425/EEB nurodytomis ANIMO tinklo priemonėmis paskirties vietos kompetentinga valdžios institucijai turi būti pranešta papildoma informacija.

2. Valstybės narės, į kurią produktai įvežami, pasienio kontrolės poste atliekami visų produktų siuntų, minimų 1 dalies pirmojoje ir antrojoje įtraukoje ir skirtų tai valstybei narei, 4 straipsnio 3 ir 4 dalyje nustatyti dokumentų, tapatumo ir fizinis patikrinimai, kad pirmiausia būtų įsitikinta, ar minėti produktai atitinka Bendrijos taisykles, taikomas paskirties valstybėje narėje ar paskirties zonoje. Tačiau importuojamų nuluptų kailinių laukinių medžiojamųjų gyvūnų be sveikatos patikrinimo turėtų būti atliekamas ir likučių tyrimo, tapatumo ar fizinis patikrinimas, numatytas 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 96/23/EB dėl tam tikrų medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių⁽²⁾ pagal 1992 m. birželio 16 d. Tarybos direktyvą 92/45/EEB dėl visuomenės ir gyvūnų sveikatos problemų, susijusių su laukinių paukščių ir žvėrių sumedžiojimu ir laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos tiekimu į rinką⁽³⁾ toje paskirties įmonėje, į kurią mėsa turi būti pristatyta pagal šio straipsnio 4 dalies pirmąją įtrauką muitinei prižiūrint, kartu su 5 straipsnio 1 dalyje nurodytu sertifikatu.

Patikrinimų rezultatai turėtų būti pateikti veterinarijos institucijai, atsakingai už pasienio kontrolės postą, per kurį produktai buvo įvežti. Jei būtina ir atsižvelgiant į rezultatus, įgyvendinamos 24 straipsnyje nustatytos priemonės.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įvežant 1 dalies pirmojoje ir trečiojoje įtraukoje minimus produktus į kitą nei paskirties valstybę narę būtų imamasi visų priemonių užtikrinti, kad minima siunta pasiektų numatytą paskirties valstybę narę.

⁽¹⁾ OL L 32, 1985 2 5, p. 14. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/43/EB (OL L 162, 1996 7 1, p. 1).

⁽²⁾ OL L 125, 1996 5 23, p. 10.

⁽³⁾ OL L 268, 1992 9 14, p. 35. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/23/EB (OL L 125, 1996 5 23, p. 10).

4. Produktai, kurie pagal Bendrijos teisės aktus turi būti stebimi nuo įvežimo vietos pasienio kontrolės posto iki paskirties vietos įmonės, siunčiami tokiomis sąlygomis:

— stebint kompetentingai institucijai, iš įvežimo vietos pasienio kontrolės posto į paskirties vietos įmonę minėtos siuntos yra išsiunčiamos sandariose transporto priemonėse ar talpyklose, užplombuotose tos kompetentingos institucijos. Produktai, minimi 1 dalies pirmojoje ir trečiojoje pastraipoje, T5 tvarka, kaip nustatyta 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančiame Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas⁽¹⁾, yra muitinės prižiūrimi, kol pasiekia paskirties vietą, kartu su 5 straipsnio 1 dalyje numatytu sertifikatu, nustatant jiems leistiną paskirties vietą ir tam tikrais atvejais nurodant numatomą apdorojimo būdą,

— minėto pasienio kontrolės posto oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas ANIMO tinklu praneša už siuntos paskirties vietos įmonę atsakingai veterinarijos institucijai apie produkto kilmės vietą ir paskirties vietą,

— paskirties vietoje produktai apdorojami taip, kaip apibrėžta atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose,

— oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui, o atvejais, nustatytais Direktyvos 92/118/EEB I priedo 10 skyriuje – už tarpinius sandėlius atsakingam oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui, paskirties įmonės arba tarpinio sandėlio vadovybė praneša apie produkto atvežimą į paskirties vietą bei per 15 dienų apie tai informuoja pasienio kontrolės posto oficialiai paskirtą veterinarijos gydytoją, pranešusį apie produkto pasiuntimą. Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas arba už tarpinius sandėlius atsakingas oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas atlieka įprastinius patikrinimus, siekdamas užtikrinti, jog produktai buvo atvežti į paskirties įmonę, visų pirma patikrinamas įvežimo įrašus.

5. Jei įvežimo vietos pasienio kontrolės postas, nepažeisdamas 20 straipsnio nuostatų, kompetentingai institucijai pateikia įrodymą, kad deklaruoti produktai, skirti patvirtintai įmonei, niekada nebuvo atvežti į paskirties vietą, valdžios institucija imasi atitinkamų priemonių už išsiuntimą atsakingų asmenų atžvilgiu.

6. Įvežant produktus, valstybės narės pateikia Komisijai 4 dalyje minimų patvirtintų įmonių sąrašą pagal atitinkamus Bendrijos teisės aktus.

Jei įmonė nebeatitinka pranešimo reikalavimų, valstybė narė gali panaikinti jų patvirtinimą ir taiko būtinas baudas, atitinkančias atsiradusio pavojaus pobūdį.

Komisija skelbia patvirtintų įmonių sąrašą ir imasi priemonių jį atnaujinti bei paskelbti valstybėms narėms.

7. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, sudarytos pasitarus su muitinėmis, priimamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

9 straipsnis

1. Siuntų, kurios skirtos importuoti į kurią nors iš I priede išvardytų teritorijų ir kurios, atvežamos į kurią nors pasienio kontrolės postą, yra numatytos importuoti per kitą pasienio kontrolės postą, esantį toje pačioje teritorijoje arba esantį kitos valstybės narės teritorijoje, tapatumo ir fizinis patikrinimai turi būti atlikti paskirties vietos pasienio kontrolės poste, jeigu vežama jūra arba oru. Įvežimo pasienio kontrolės poste atliekamos tokios procedūros:

a) jei siunta perkraunama iš vieno orlaivio į kitą ar iš vieno laivo į kitą to paties uosto ar oro uosto muitinės zonoje tiesiogiai arba po to, kai buvo iškrauta krantinėje ar ant oro uosto dangos trumpesniai nei nurodyta b punkte laikotarpiui, už krovinių atsakingas asmuo apie tai praneša kompetentingai institucijai. Išskirtiniais atvejais, kai yra rizika gyvūnų ar visuomenės sveikatai, ji gali atlikti produktų dokumentų patikrinimą, remdamasi sertifikatu, kilmės vietos veterinarijos dokumentu ar kitokio dokumento originalu, lydinčiu minėtą siuntą, arba tų dokumentų patvirtintu nuorašu;

b) jei siunta yra iškraunama kitaip:

i) maksimalų ir minimalų laiką bei tokiomis sąlygomis, kurios turi būti nustatytos 2 dalyje nustatyta tvarka, ji kompetentingos institucijos priežiūroje saugoma uosto ar oro uosto muitinės zonoje tol, kol jūra ar oru bus išsiųsta į kitą pasienio kontrolės postą;

ii) turi būti atliktas produktų dokumentų patikrinimas, lyginant juos su a punkte minimais dokumentais;

iii) nepažeidžiant 20 straipsnio, išimties tvarka turi būti atlikti jos tapatumo ir fizinis patikrinimai, atsiradus bent kokiai pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai galiemybei.

⁽¹⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1427/97 (OL L 196, 1997 7 24, p. 31).

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali išplėsti šio straipsnio nuostatas ir jas taikyti siuntų perkėlimui į kitos rūšies transportą.

10 straipsnis

1. Valstybės narės prašymu, kuris pateikiamas kartu su būtina papildoma informacija, arba savo iniciatyva Komisija 29 straipsnyje nustatyta tvarka gali nustatyti, kad tam tikromis sąlygomis ir visų pirma atsižvelgiant į ankstesnių patikrinimų rezultatus tų produktų, kurių importo sąlygos yra suvienodintos, fiziniai patikrinimai būtų atliekami rečiau, t. y. tokių produktų, kurie atitinka šias tris sąlygas:

- a) produktų kilmės vieta yra trečioji šalis ar trečiosios šalies regionas, teikiantis patenkinamas sveikatos garantijas, kad produktai, skirti importuoti į bet kurią I priede išvardytą Bendrijos teritoriją, patikrinti kilmės vietoje;
- b) tiek, kiek reikalaujama pagal Bendrijos teisės aktus, produktai yra iš įmonių, esančių sąraše, sudarytame pagal Bendrijos taisykles, arba, jei tai yra įmonės, patvirtintos pagal 1995 m. birželio 22 d. Tarybos sprendimą 95/408/EB dėl trečiųjų šalių įmonių, iš kurių valstybėms narėms leidžiama importuoti tam tikrus gyvūnines kilmės produktus, žuvininkystės produktus arba gyvus dvigeldžius moliuskus, laikinų sąrašų tarpiniam laikotarpiui sudarymo sąlygų⁽¹⁾, yra iš ūkio, kuriame atlikta Bendrijos arba nacionalinė kontrolė;
- c) minėtiems produktams yra išduoti importo sertifikatai.

2. Komisija, prieš teikdama siūlymą leisti tokius nukrypimus, susijusius su produktais iš tam tikros trečiosios šalies, pateikia Veterinarijos nuolatiniam komitetui ataskaitą apie tą trečiąją šalį, atsižvelgdama į:

- a) garantijas, kurias teikia minėta trečioji šalis visoje teritorijoje ar jos dalyje, dėl atitikties Bendrijos reikalavimams, įskaitant reikalavimus dėl likučių patikrinimo;
- b) gyvūnų sveikatos būklę minėtoje trečiojoje šalyje;
- c) informaciją apie bendrą sveikatos būklę šalyje;
- d) susirgimų stebėsenos ir jų įveikimo priemonių, taikytų trečiojoje šalyje, pobūdį;

⁽¹⁾ OL L 243, 1995 10 11, p. 17. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 97/34/EB (OL L 13, 1997 1 16, p. 33).

e) veterinarijos tarnybos ar kitos kompetentingos tarnybos struktūrą, igūdžius, nepriklausomumą ir kvalifikaciją;

f) būtinausių standartų, nustatytų Bendrijos teisės dėl gamybos higienos, laikymąsi;

g) produkto ar produktų tipą ir jų potencialų pavojų sveikatai;

h) leidimo naudoti tam tikras medžiagas taisykles ir atitiktį reikalavimams, nustatytiems 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvoje 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus⁽²⁾, taip pat Direktyvoje 96/23/EB;

i) Bendrijos kontrolės ar nacionalinės kontrolės rezultatus;

j) atliktų importo patikrinimų rezultatus;

k) pavojaus, susijusio su importuojamų produktų kilme, analizę, jų pristatymą arba naudotą transportą.

3. Nepažeidžiant 1 dalies, dėl patikrinimų dažnumo sumažinimo galima derėtis pagal veterinarinės atitikties susitarimus, sudarytus abipusio susitarimo pagrindu tarp Bendrijos ir trečiosios šalies.

Tokios nuolaidos tvirtinamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

11 straipsnis

1. Valstybių narių, per kurias numatytas tranzitas, vardu valstybė narė gali leisti siuntų tranzitą iš vienos trečiosios šalies į kitą trečiąją šalį tik tuo atveju, jeigu:

- a) tokios siuntos yra iš trečiosios šalies, kurių produktų nedraudžiama įvežti į I priede išvardytas teritorijas ir jie yra skirti kitai trečiajai šaliai. Kompetentinga institucija gali atsakyti šio reikalavimo, kai siuntos pagal 9 straipsnio 1 dalies a punktą yra perkeliamos iš vieno orlaivio į kitą arba iš vieno laivo į kitą to uosto ar oro uosto muitinės zonoje, siekiant jas be jokio tolesnio sustojimo siųsti I priede išvardytomis teritorijomis, laikantis bendrųjų kriterijų, kurie turi būti nustatyti pagal 4 dalį;

⁽²⁾ OL L 125, 1996 5 23, p. 3.

b) tokią tranzitą yra leidęs tos valstybės narės, kuri yra viena iš I priede išvardytų teritorijų ir į kurią siunta atvežama pirmiausia, pasienio kontrolės posto oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas;

c) asmuo, atsakingas už krovinį, iš anksto įsipareigoja atsiimti siuntą tuo atveju, jei minėtų produktų būtų neleista įvežti, ir ja disponuoti pagal 17 straipsnio nuostatas.

2. 1 dalyje minimą leidimą reglamentuoja tokios sąlygos:

a) pasienio kontrolei pateiktas tranzitines siuntas lydi 7 straipsnio 1 dalyje minimi dokumentai, prireikus kartu su tokių dokumentų autentiškais vertimais;

b) produktų siunta turi būti pateikta minėtam pasienio kontrolės postui atlikti dokumentų ir tapatumo patikrinimą.

Nukrypti nuo reikalavimo atlikti dokumentų ir tapatumo patikrinimą kompetentinga veterinarinė institucija gali leisti vežant siuntas jūrų ir oro transportu, jeigu siunta:

— neiškrauta. Šiuo atveju, ir nepažeidžiant 20 straipsnio, dokumentų patikrinimas apsiriboja orlaivio arba laivo krovinio deklaracijos patikrinimu,

— yra perkeliama, kaip aprašyta 9 straipsnio 1 dalies a punkte, iš vieno orlaivio į kitą arba iš vieno laivo į kitą to paties uosto ar oro uosto muitinės zonoje.

Išimtiniais atvejais, galinčiais kelti pavojų visuomenės ar gyvūnų sveikatai, arba įtarus pažeidimus, turi būti vykdomi papildomi fiziniai patikrinimai;

c) tais atvejais, kai I priede išvardytomis teritorijomis vykstama keliais, geležinkeliu ar vandenų keliais, tokia siunta:

— siunčiama prižiūrint muitinei, laikantis T1 tvarkos, nustatytos Reglamente (EEB) Nr. 2913/92, iki išvykimo iš Bendrijos punkto, kartu su dokumentu, numatytu pagal 2 straipsnio a punktą, ir sertifikatu, minimu 5 straipsnio 1 dalyje, kuriame būtų nurodytas pasienio kontrolės postas, iš kurio siunta bus išsiųsta už Bendrijos ribų,

— vežama neiškrovus produktų arba jos neišskirsčius po to, kai ji išvežama iš įvežimo vietos pasienio kontrolės posto, yra vežama institucijų užplombuotose transporto priemonėse ar talpyklose. Vežimo metu bet koks apdorojimas draudžiamas,

— išvežama iš Bendrijos per pasienio kontrolės postą ne vėliau kaip po 30 dienų nuo jos išvežimo iš įvažiavimo pasienio kontrolės posto, išskyrus atvejus, kai 4 straips-

nyje nustatyta tvarka suteikiama bendroji išimtis, siekiant atsižvelgti į tinkamai pagrįstus geografinio atokumo atvejus;

d) vežti leidžiantis oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas ANIMO tinklu apie tai praneša išvažiavimo pasienio kontrolės posto oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui;

e) išvažiavimo pasienio kontrolės posto oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas 5 straipsnio 1 dalyje minimame sertifikate pažymi, kad atitinkamos siuntos išvežtos iš Bendrijos ir dokumento kopiją faksimile ar kitu būdu išsiunčia įvažiavimo pasienio kontrolės postui.

Jeigu įvažiavimo pasienio kontrolės posto oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui nepranešama apie produktų išvežimą iš Bendrijos per laiką, kuris apibrėžtas šio straipsnio 2 dalies c punkto trečiojoje įtraukoje, jis apie tai praneša kompetentingai muitinei, kuri klausimą tiria, siekdama nustatyti tikrąją tokių produktų paskirties vietą.

3. Visas pagal šį straipsnį patirtas išlaidas padengia už krovinį atsakingas asmuo arba jo atstovas pagal principus, kylančius iš Direktyvos 85/73/EEB 1 straipsnio, valstybei narei neatlyginant.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, visų pirma dėl keitimosi informacija tarp įvažiavimo ir išvažiavimo pasienio kontrolės postų, priimamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

12 straipsnis

1. Siuntas iš trečiosios šalies, kurios skirtos laisvajai zonai, franko sandėliui ar muitinės sandėliui, pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2913/92 kompetentingos institucijos gali leisti priimti tik tuo atveju, jei už krovinį atsakingas asmuo iš anksto deklaruoja, kad minėti produktai galiausiai bus pateikti į laisvą apyvartą kurioje nors iš I priede išvardytų teritorijų, arba nurodo kokį kitą galutinį panaudojimą, kuris turi būti apibrėžtas, bei nurodo, ar produktas atitinka ar neatitinka importo reikalavimus.

Jei galutinis panaudojimas nėra aiškiai nurodytas, produktai turi būti laikomi tokiais produktais, kurie skirti laisvai apyvartai kurioje nors iš I priede išvardytų teritorijų.

2. Įvažiavimo pasienio kontrolės poste atliekamas siuntų dokumentų, tapatumo ir fizinis patikrinimas, kad būtų nustatyta, ar produktai atitinka minėtus importo reikalavimus.

Tačiau jeigu atlikus dokumentų patikrinimą nustatoma, kad produktai neatitinka Bendrijos reikalavimų, gali būti nereikalaujama atlikti fizinį patikrinimą (išskyrus atvejus, kai įtariamas pavojus gyvūnų ar visuomenės sveikatai).

Tokias siuntas lydi 7 straipsnio 1 dalyje minimi dokumentai. Prireikus pridedami tų dokumentų autentiški vertimai.

3. Jei vadovaujantis 2 dalyje minimais patikrinimais nustatoma, kad siunta atitinka Bendrijos reikalavimus, pasienio kontrolės posto oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas išduoda 5 straipsnio 1 dalyje minimą sertifikatą kartu su muitinės dokumentais. Pasienio kontrolės posto kompetentinga veterinarijos institucija ir kompetentinga muitinė leidžia įvežti į laisvąją zoną, franko sandėlį ar muitinės sandėlį. Tokie produktai deklaruojami kaip tinkantys veterinariniu požiūriu būti išleisti į laisvą apyvartą.

4. Jei vadovaujantis 2 dalyje minimais patikrinimais nustatoma, kad produktai neatitinka Bendrijos reikalavimų, pasienio kontrolės posto oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas išduoda 5 straipsnio 1 dalyje minimą sertifikatą kartu su muitinės dokumentais. Pasienio kontrolės posto muitinė ir veterinarijos institucija tokiais atvejais gali leisti tik įvežti į laisvąją zoną, franko sandėlį ar muitinės sandėlį, jei, nepažeidžiant 16 straipsnio, produktai atitinka tokius reikalavimus:

a) produktai neturi būti iš trečiosios šalies, kuriai taikomas draudimas, kaip nustatyta 11 straipsnio 1 dalies a punkto pirmajame sakinyje;

b) laisvųjų zonų sandėliai, franko sandėliai arba muitinės sandėliai turi būti patvirtinti kompetentingos institucijos produktams sandėliuoti. Kad būtų patvirtinti, jie turi atitikti tokius reikalavimus:

— jie turi būti uždari, turi būti įvažiavimui ir išvažiavimui skirtos vietos, kurias nuolat kontroliuotų sandėlio vadovybė. Jeigu sandėlis yra laisvojoje zonoje, visa zona turi būti uždara ir nuolat tikrinama muitinės,

— sandėliai turi atitikti patvirtinimo reikalavimus, nustatytus Bendrijos teisės aktuose, dėl sandėlių, kuriuose laikomi atitinkami produktai, arba, jei tokių Bendrijos teisės aktų nėra, nustatytus nacionaliniuose teisės aktuose,

— sandėliuose turi būti įranga, skirta kasdien patalpinti visas įvežamas ar išvežamas iš sandėlio siuntas, nurodant produktų kilmės detales ir produktų kiekį siuntoje bei gavėjo pavadinimą ir adresą. Tokie įrašai turi būti saugomi ne trumpiau kaip trejus metus,

— sandėliuose turi būti saugykla ir (arba) šaldymo patalpos, kur būtų galima laikyti produktus, neatitinkančius veterinarijos teisės aktų.

Tačiau turimuose sandėliuose kompetentinga institucija gali leisti saugoti tokius produktus ir tose pačiose patalpose, jei produktai, neatitinkantys Bendrijos standartų, yra laikomi rakinamuose aptvaruose,

— sandėliuose turi būti patalpos, skirtos veterinarinius patikrinimus vykdančiam personalui.

Jei 2 dalyje minimais veterinariniais patikrinimais nustatoma, kad už krovinių atsakingas asmuo pagal šio straipsnio 1 dalį surašė neteisingą deklaraciją, tas asmuo turi būti įpareigotas disponuoti prekėmis pagal 17 straipsnį.

5. Kompetentingos institucijos turi imtis priemonių:

— užtikrinti, kad būtų laikomasi sandėlių patvirtinimo sąlygų,

— užtikrinti, kad toje pačioje patalpoje ar aptvare kartu nebūtų laikomi atitinkantys ir neatitinkantys Bendrijos reikalavimų produktai,

— užtikrinti veiksmingą įvažiavimo ir išvažiavimo iš sandėlio vietų patikrinimą, o darbo valandomis užtikrinti priežiūrą, kurią atlieka veterinarinė institucija. Kompetentingos institucijos visų pirma turi užtikrinti, kad produktai, neatitinkantys Bendrijos reikalavimų, be kompetentingos institucijos sutikimo negalėtų būti išvežti iš patalpų ar skyrių, kuriuose jie buvo laikomi,

— atlikti visus būtinus patikrinimus, kad būtų išvengta sandėlyje laikomų produktų pakeitimų, pakeitimų ar pakuotės pakeitimų, produktų paruošimo rinkai ar jų apdoravimo.

6. Gyvūnų ar visuomenės sveikatos pagrindu valstybė narė gali neleisti įvežti į muitinės ar franko sandėlį arba laisvąją zoną produktų, jeigu jie neatitinka Bendrijos teisės aktuose nustatytų sąlygų.

7. Siuntos be muitinės plombų neturi patekti nei į laisvąją zoną, nei į franko ar muitinės sandėlį.

8. 4 dalyje minimos siuntos iš laisvosios zonos, franko ar muitinės sandėlio gali būti išsiųstos į trečiąją šalį ar į 13 straipsnyje minimą sandėlį arba sunaikinti, jeigu:

— į trečiąją šalį jos siunčiamos pagal 11 straipsnio 1 dalies c punkto bei 11 straipsnio 2 dalies a, c, d ir e punktų reikalavimus,

— perkėlimas į 13 straipsnyje minimą sandėlį vykdomas pateikus T1 muitinės kontrolės formą, įrašant tame pačiame straipsnyje numatyta lydimajame sertifikate tokio sandėlio pavadinimą ir buvimo vietą,

— į sunaikinimo vietą vežama tik minėtus produktus denatūravus.

Po to siuntos išsiunčiamos tokiomis sąlygomis, kurios užtikrintų, jog bus vežamos kompetentingos institucijos užplombuotose sandariose transporto priemonėse ar talpyklose prekių neiškraunant ir kompetentingai institucijai prižiūrint.

Tokios siuntos negali būti perkeliamos iš šiame straipsnyje minimo vieno sandėlio į kitą.

9. Visas išlaidas, patirtas taikant šį straipsnį, įskaitant jame numatytos kontrolės ir patikrinimų išlaidas, padengia už krovinį atsakingas asmuo ar jo atstovas, vadovaujantis principais, kylančiais iš Direktyvos 85/73/EEB 1 straipsnio, valstybei narei neatlyginant.

10. Valstybės narės pateikia Komisijai tokius sąrašus:

- a) 4 straipsnyje minimų laisvųjų zonų, franko ir muitinės sandėlių;
- b) 13 straipsnyje minimų ūkio subjektų.

Komisija imasi priemonių parengti a punkte nurodyto sąrašo paskelbimą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, o kitoms valstybėms narėms išsiunčia b punkte nurodytų ūkio subjektų sąrašą.

11. Jeigu nebesilaikoma 1–10 dalyse nustatytų sąlygų tiek, kiek tos sąlygos taikomos sandėliams, kompetentinga institucija sustabdo arba panaikina patvirtinimą, kaip minima 4 dalies b punkte. Apie visus tokius panaikinimus ji praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

Jei nustatomi tyčiniai ar dėl didelio neapdairumo atsiradę pažeidimai, asmeniui, atsakingam už siuntos pervežimą po to, kai siunta buvo išvežta iš sandėlio, taikomos baudos, nustatytos atitinkamos šalies nacionaliniuose įstatymuose.

12. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, visų prama patikrinimų, kurie turi būti atlikti įvežus ar išvežant siuntą iš tokių zonų ar sandėlių, tvarka, siuntų vežimo tarp tokių zonų ar tokių sandėlių tvarka, produktų laikymo būdai ir leistinas tvarkymas tvirtinami 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

13 straipsnis

1. Ūkio subjektai, tiesiogiai tiekiantys tarptautinėmis jūrų transporto priemonėmis vežamus produktus, minimus 12 straipsnio 4 dalyje, skirtus personalui ir keleiviams, turi atitikti 12 straipsnio 1 ir 2 dalių, 4 dalies a punkto bei 4 dalies b punkto, 5, 6, 7 ir 9 dalių trečiosios ir ketvirtosios įtraukos reikalavimus, o taip pat:

- a) būti iš anksto kompetentingos institucijos patvirtinti kaip ūkio subjektai;

b) turėtų produktų, kurių negalima būtų perdirbti, nebent žaliavos atitiktų Bendrijos reikalavimus, atsargų;

c) turėti uždaras patalpas, kurių įvažiavimo ir išvažiavimo vietos būtų nuolat kontroliuojamos atsakingo asmens. Jei sandėlis yra laisvojoje zonoje, taikomi 12 straipsnio 4 dalies b punkto pirmosios įtraukos antrajame sakinyje nurodyti reikalavimai;

d) išsipareigoti neteikti 12 straipsnio 4 dalyje minimų produktų vartojimui kurioje nors iš I priede išvardytų teritorijų;

e) kuo skubiau pranešti kompetentingai institucijai apie produktų atvežimą į c punkte nurodytą sandėlį.

2. 1 dalyje nurodyti ūkio subjektai privalo:

a) pristatyti produktus tiesiai į jūrų transporto priemonę arba į specialiai patvirtintą sandėlį paskirties uoste, jei yra imtasi priemonių užtikrinti, jog minėti produktai jokiais aplinkybėmis nebus išvežti iš uosto zonos į kitą paskirties vietą. Produktų pervežimas iš kilmės vietos sandėlio į paskirties uostą turi vykti prižiūrint muitinei ir laikantis T1 tvarkos, kaip nustatyta Reglamente (EEB) Nr. 2913/92, ir lydim veterinarinės sertifikatu, sudarytam 6 dalyje nustatyta tvarka;

b) iš anksto pranešti valstybės narės, iš kurios produktai yra tiekiami, uosto zonos kompetentingai institucijai ir paskirties valstybės narės uosto kompetentingai institucijai produktų išsiuntimo datą ir išsamią informaciją apie jų paskirties vietą;

c) pateikti oficialų įrodymą, kad produktai pasiekė galutinę paskirties vietą;

d) saugoti įvežimų ir išvežimų registrą ne trumpiau kaip trejus metus. Registras turi suteikti galimybę atlikti sandėlyje liekančių siuntų dalių patikrinimą.

3. Ūkio subjektai turėtų užtikrinti, kad netiekia laivams produktų, neatitinkančių Bendrijos reikalavimų, išskyrus tuos atvejus, kai aprūpinami keleiviai ir įgula, esantys už I priede išvardytų teritorijų pakrantės zonų, kaip tai apibrėžta nacionalinėmis taisyklėmis.

4. Produktus išsiunčiant, bet ne vėliau, valstybės narės, iš kurios produktai tiekiami, kompetentinga uosto zonos institucija ANIMO tinklu praneša apie tai paskirties valstybės narės kompetentingai uosto zonos institucijai ir ją informuoja apie produktų paskirties vietą.

5. Jeigu nesilaikoma šio straipsnio sąlygų, kompetentinga institucija turi panaikinti 1 dalies a punkte minimą patvirtinimą. Apie visus tokius panaikinimus ji praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

6. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, visų pirma patikrinimų, vykdomų išvežant ir vežant bei pristačius produktus, kurie turi būti pristatyti tiesiai į jūrų transporto priemonės, įskaitant įrodymą, kad tokie produktai pasiekė teisėtą jų paskirties vietą, tvarka tvirtinama 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

14 straipsnis

1. Produktai, kuriems muitinės sankcionuoti veiksmai kaip apibrėžta Reglamente (EEB) Nr. 2913/92, yra kitokie, negu numatyta šios direktyvos 7 straipsnyje ir 12 straipsnio 3 dalyje, jei jie nėra sunaikinami arba grąžinami, tikrinami tapatumo ir fiziniu patikrinimu, siekiant nustatyti, ar jie atitinka importo reikalavimus.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės pritaikomos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

15 straipsnis

1. Valstybė narė gali leisti Bendrijos kilmės produktų siuntą, kurios atsisakė trečioji šalis, importuoti dar kartą, jeigu:

a) produktus lydi:

- i) pirminis sertifikatas arba nuorašas, patvirtintas kompetentingos institucijos, išdavusios siuntą lydintį sertifikatą, kartu su išsamia informacija apie atsisakymo motyvus ir garantija, kad buvo laikomasi produktų sandėliavimą ir vežimą reglamentuojančių sąlygų, nurodant, kad minėti produktai nebuvo jokiais būdais tvarkomi;
  - ii) vežama užplombuotose talpyklose – vežėjo pateikiamas sertifikatas, patvirtinantis, kad turinys nebuvo tvarkomas ar iškrautas;
- b) buvo atlikti tokių produktų dokumentų ir tapatumo patikrinimai, o 20 straipsnyje numatytais atvejais – fizinis patikrinimas;
- c) 8 straipsnio 4 dalyje numatytomis sąlygomis siunta yra grąžinama tiesiai į kilmės šalinį valstybėje narėje, kurioje buvo išduotas sertifikatas, o vežant tranzitu per kitą valstybę narę, tą tranzitą visų valstybių narių, kuriomis bus vežama

siunta, vardu yra leidęs vienos iš I priede išvardytų Bendrijos teritorijų valstybės narės, į kurią siunta atvežama pirmiausia, pasienio kontrolės posto oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas.

2. Valstybė narė negali prieštarauti, kad Bendrijos kilmės produktų siunta, kurios atsisakė trečioji šalis, būtų pakartotinai įvežta, jeigu kompetentinga institucija, išdavusi pirminį sertifikatą, sutiko priimti tą siuntą atgal ir buvo laikytasi 2 dalyje nustatytų sąlygų.

3. 1 ir 2 dalyse numatytomis aplinkybėmis produktai išsiunčiami tokiomis sąlygomis, kurios užtikrintų produktų vežimą į kilmės šalinį 8 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka sandariose transporto priemonėse, identifikuoti ir užplombuoti kompetentingos institucijos taip, kad talpyklą atidarant plombos suskiltų.

4. Vežti leidžiantis oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas ANIMO tinklu apie tai praneša paskirties vietos kompetentingai institucijai.

5. Visas išlaidas, patirtas taikant šį straipsnį, įskaitant jame numatytos kontrolės ir patikrinimų išlaidas, padengia už krovinių atsakingas asmuo ar jo atstovas, vadovaujantis principais, kylančiais iš Direktyvos 85/73/EEB 1 straipsnio, valstybei narei neatlyginant.

6. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimanamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

16 straipsnis

1. Šis skyrius netaikomas produktams, kurie:

- a) yra keleivių asmeninio bagažo dalis ir yra skirti jų asmeniniam vartojimui, jei produktų kiekis neviršija kiekio, kuris turi būti apibrėžtas pagal 3 dalį ir jei tokie produktai yra iš valstybės narės ar trečiosios šalies ar jos dalies, esančios sąraše, sudarytame pagal Bendrijos taisykles, ir iš kurių importas nėra uždraustas;
- b) yra siunčiami nedidelėmis siuntomis privatiems asmenims, jeigu produktai nėra importuojami prekybos būdu ir siunčiamas kiekis neviršija kiekio, kuris turi būti apibrėžtas pagal 3 dalį, ir jeigu produktai yra iš trečiosios šalies ar jos dalies, esančios sąraše, sudarytame pagal Bendrijos taisykles, ir iš kurių importas nėra uždraustas;

c) yra tarptautiniu mastu eksploatuojamose transporto priemonėse ir skirti vartoti įgulai ir keleiviams, jei jie nėra įvežami į kurią nors iš I priede nurodytų teritorijų.

Jeigu tokie produktai ar jų virtuvinės atliekos yra iškraunami, jie turi būti sunaikinami. Vis dėlto jų nebūtina sunaikinti, jei jie tiesiogiai perkeliama iš tarptautiniu mastu eksploatuojamos transporto priemonės į kitą priemonę tame pačiame uoste prižiūrint muitinei;

d) tais atvejais, kai jų kiekis neviršija kiekio, kuris turi būti nustatytas pagal 3 dalį, yra termiškai apdoroti hermetiškai užplombuotoje talpykloje, kai F0 yra ne mažiau kaip 3,00 ir:

i) sudaro keleivių asmeninio bagažo dalį ir yra skirti jų asmeniniam vartojimui;

ii) yra siunčiami nedidelėmis siuntomis privatiems asmenims, jeigu produktai nėra importuojami prekybos būdu;

e) yra siunčiami kaip prekės mėginiai arba yra skirti parodomis, jei jų neketinama parduoti, o kompetentinga institucija iš anksto yra davusi šiam tikslui leidimą;

f) yra skirti tam tikriems moksliniams tyrimams ar analizei, jeigu pagal oficialiai atliktą patikrinimą yra įmanoma nustatyti, kad produktai nėra tiekiami vartoti žmonėms ir kad parodai pasibaigus arba atlikus tam tikrus mokslo tyrimus arba analizę, tie produktai, išskyrus analizei sunaudotus kiekius, bus sunaikinami ar išsiunčiami kitur tam tikromis kompetentingos institucijos nustatytais sąlygomis.

e punkte nurodytu atveju ir šiuo atveju paskirties valstybė narė užtikrina, kad minėti produktai negali būti naudojami kitais tikslais, negu kad buvo importuoti į jos teritoriją.

2. 1 dalis neturi įtakos taisyklėms, taikomoms šviežiai mėšai ir mėsos produktams pagal 1972 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvos 72/462/EEB dėl sveikatos ir veterinarinio patikrinimo problemų importuojant galvijus, avis ir ožkas, kiaules bei šviežią mėsą ir mėsos pagrindo produktus iš trečiųjų šalių⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalį.

3. Įgyvendinimo taisyklės ir visų pirma įvairių produktų svorio apribojimus, kuriems gali būti taikomos nukrypti leidžiančios 1 dalyje minimos nuostatos, Komisija nustato 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

⁽¹⁾ OL L 302, 1972 12 31, p. 28. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/91/EB (OL L 13, 1997 1 16, p. 27).

17 straipsnis

1. Siuntos, įvežtos į kurią nors iš Bendrijos teritorijų be veterinarinio patikrinimo pagal 3 ir 4 straipsnio reikalavimus, konfiskuojamos, o kompetentinga institucija sprendžia, ar jas sunaikinti pagal 2 dalies b punktą, ar jas išsiųsti atgal pagal 2 dalies a punktą.

2. Jei pagal šioje direktyvoje minimus patikrinimus kompetentinga institucijai nustato, kad produktas neatitinka importo reikalavimų, arba jei tokie patikrinimai atskleidžia pažeidimus, kompetentinga institucija, pasitarusi su už krovinių atsakingu asmeniu ar jo atstovu, priima sprendimą:

a) jei tam neprieštarauja veterinarinės kontrolės rezultatai ir sveikatos reikalavimai – produktą pasiųsti atgal iš I priede išvardytų teritorijų to paties pasienio kontrolės posto į paskirties vietą, dėl kurios susitarta su už krovinių atsakingu asmeniu, naudojant tas pačias transporto priemones ir per 60 dienų, bet ne vėliau.

Šiuo atveju pasienio kontrolės posto oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas privalo:

— pradėti taikyti informavimo tvarką, numatytą Sprendimo 92/438/EEB 1 straipsnio 1 dalies pirmojoje įtraukoje,

— pagal susitarimus, kuriuos Komisija turi apibrėžti 7 dalyje minima tvarka, anuliuoti veterinarijos sertifikatus ar dokumentus, lydinčius pripažintus netinkamais produktus, kad pripažintų netinkamais produktų nebūtų galima iš naujo įvežti per kitą pasienio kontrolės postą;

b) arba pagal 1990 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 90/667/EEB, nustatančią veterinarijos taisykles dėl gyvūninės kilmės atliekų tvarkymo ir perdirbimo, siekiant tiekimo į rinką ir ligų sukėlėjų prevencijos gyvūninės arba žuvų kilmės pašaruose⁽²⁾, jeigu išsiuntimas atgal yra neįmanomas arba a punkte minėtas 60 dienų laikotarpis yra pasibaigęs, arba asmuo, atsakingas už krovinių iškart sutinka tuos produktus sunaikinti sunaikinimui skirtose patalpose, esančiose arčiausiai pasienio kontrolės posto.

⁽²⁾ OL L 363, 1990 12 27, p. 51. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

Laukdama šiame punkte nurodytų produktų išsiuntimo ar jų pripažinimo netinkamais patvirtinimo, kompetentinga institucija minėtus produktus turi saugoti prižiūrint kompetentingai institucijai asmens, atsakingo už krovinį, sąskaita.

3. 23 ir 24 straipsnio nuostatos taikomos tais atvejais, kai 1 ir 2 dalyje minimais patikrinimais nustatoma, kad buvo padaryta didelių ar pakartotinių Bendrijos veterinarijos teisės aktų pažeidimų.

4. 2 dalis netaikoma, jei kompetentinga institucija leidžia suvartoti produktus pagal Direktyvą 90/667/EEB su sąlyga, jog nėra pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai.

5. Už krovinį atsakingas asmuo ar jo atstovas įpareigojamas apmokėti išlaidas, patirtas dėl siuntos išsiuntimo atgal ar sunaikinimo arba sunaudojant produktą kitais tikslais.

Be to, tais atvejais, kai nustatomi pažeidimai dėl didelio aplaidumo ar tyčinės veiklos, asmeniui, atsakingam už krovinį, valstybė narė turi skirti baudas, numatytas jos nacionaliniuose teisės aktuose.

6. Taikomos Sprendimo 92/438/EEB nuostatos.

7. Išsamios 1–3 dalies taikymo taisyklės, visų pirma įvertinimo kriterijų dėl pripažinimo esant netinkamais, konfiskavimo ar sunaikinimo suvienodinimas, tvirtinamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

18 straipsnis

Komisija 29 straipsnyje nustatyta tvarka ir vadovaudamasi antrojoje pastraipoje nurodytais planais patvirtina taisykles, taikomas importui į I priede išvardytų teritorijų tam tikras dalis, atsižvelgdama į tų teritorijų specifinius natūralius geografinius suvaržymus, visų pirma į jų atokumą nuo Bendrijos teritorijoje esančios pagrindinės valstybės teritorijos dalies.

Tuo tikslu Prancūzijos Respublika ir Graikijos Respublika pateikia Komisijai planus, kuriuose būtų išdėstyta, kaip atitinkamu atveju Prancūzijos užjūrio departamentuose ir tam tikrose salose bei salų grupėse atlikti patikrinimus importuojant į tuos regionus produktus, kurių kilmės vieta yra trečioji šalis, įvertindamos specifinius tų teritorijų natūralius geografinius suvaržymus.

Šiuose planuose išsamiai apibūdinami patikrinimai, vykdomi siekiant išvengti bet kokiomis aplinkybėmis išsiųsti produktus, įvežtus į tas teritorijas, atgal į kitas Bendrijos teritorijos dalis, išskyrus atvejus, kai tokios teritorijos atitinka Bendrijos veterinarijos teisės aktų reikalavimus.

19 straipsnis

1. Komisija 29 straipsnyje nustatyta tvarka sudaro sąrašą augalinių produktų, kurie, visų pirma dėl jų tolesnės paskirties vietos, gali sukelti infekcinių ar užkrečiamųjų gyvūnų ligų plitimo pavojų ir dėl to, siekiant patikrinti tokių augalinių produktų kilmės vietą ir planuojamą paskirties vietą, turi būti tikrinami šioje direktyvoje nustatytais veterinariniais patikrinimais, o ypač nurodytais 4 straipsnyje.

Vadovaujantis ta pačia tvarka, tvirtinama:

- gyvūnų sveikatos reikalavimai, kurių turi laikytis trečiosios šalys ir garantijos, kurias tos šalys turi teikti, visų pirma dėl perdirbimo, kurio reikalaujama atsižvelgiant į tų šalių gyvūnų sveikatos būklę,
- trečiųjų šalių, kurioms, atsižvelgiant į garantijas, gali būti leista eksportuoti į Bendriją pirmojoje pastraipoje nurodytus augalinius produktus, sąrašas,
- bet kokia ypatinga kontrolės tvarka, visų pirma susijusi su mėginių ėmimu, kuri gali būti taikoma šiems produktams, visų pirma importuojant nesupakuotus produktus.

2. Šviežios žuvies produktai, juos iškrovus iš žvejybos laivo, plaukiojančio su trečiosios šalies vėliava, nedelsiant pagal 1994 m. gegužės 6 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1093/94, nustatantį taisykles, pagal kurias trečiųjų šalių žvejybos laivai gali tiesiogiai iškrauti ir parduoti sugautą žuvį Bendrijos uostuose⁽¹⁾, ir prieš importuojant juos į kurią nors iš I priede išvardytų teritorijų, tikrinami veterinariniais patikrinimais, nustatytais žuvims, iš karto iškraunamoms iš žvejybos laivų, plaukiojančių su kurios nors valstybės narės vėliava.

Vis dėlto nukrypstant nuo 3 straipsnio 2 dalies, laikantis 29 straipsnyje nustatytos tvarkos valstybei narei gali būti leista tikrinti šioje direktyvoje nustatytais patikrinimais atšaldytą ir sušaldytą tuną, kuris iškart, nepašalinus galvų ir vidurių, iškraunamas iš laivo, priklausančio bendroms įmonėms, registruotoms pagal atitinkamas Bendrijos nuostatas, su sąlyga, kad:

- tokius patikrinimus atlieka artimiausio tuos produktus perdirbti patvirtintos paskirties įmonės pasienio kontrolės posto kompetentinga institucija,

⁽¹⁾ OL L 121 1994 5 12, p. 3.

— perdirbimo įmonė yra ne toliau kaip už 75 km nuo pasienio kontrolės posto,

21 straipsnis

— nuo iškrovimo vietos iki paskirties įmonės produktai yra perkeliama muitinei prižiūrint, laikantis 8 straipsnio 4 dalies pirmojoje įtrauktoje nustatytos tvarkos.

3. 29 straipsnyje nustatyta tvarka, pasienio kontrolės postai, kuriems žuvis pateikiama pagal 1991 m. liepos 22 d. Tarybos direktyvą 91/493/EEB, nustatančią sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius žuvininkystės produktų gamybą ir jų tiekimą į rinką⁽¹⁾, gali nukrypti nuo 6 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų, o dėl personalo, atsakingo už patikrinimų atlikimą ir sertifikatų išdavimą – nuo 4 straipsnio 1 dalies ir 5 straipsnio 1 dalies nuostatų.

1. Austrijos Respublikai skiriamas trejų metų trukmės nuo Stojimo sutarties įsigaliojimo laikotarpis įvesti šiame skyriuje numatytą patikrinimų sistemą. Pereinamuoju laikotarpiu Austrija taiko priemones, kurios bus nustatytos iki Stojimo akto įsigaliojimo dienos, 29 straipsnyje nustatyta tvarka. Tomis priemonėmis užtikrinama, kad visi būtini patikrinimai atliekami kuo arčiau Bendrijos išorinės sienos.

2. Suomijos Respublikai skiriamas trejų metų trukmės nuo Stojimo sutarties įsigaliojimo laikotarpis įvesti šiame skyriuje numatytą patikrinimų sistemą. Pereinamuoju laikotarpiu Suomija taiko priemones, kurios bus nustatytos iki Stojimo akto įsigaliojimo dienos, 29 straipsnyje nustatyta tvarka. Tomis priemonėmis užtikrinama, kad visi būtini patikrinimai atliekami kuo arčiau Bendrijos išorinės sienos.

20 straipsnis

1. Nepažeisdami šio skyriaus nuostatų, oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas ar kompetentinga institucija tais atvejais, jei įtariama, kad nebuvo laikomasi veterinarijos teisės aktų, arba kyla abejonių:

- a) dėl produkto tapatumo ar faktiškosios paskirties vietos;
- b) dėl to, ar produktas atitinka teisės aktuose nustatytas garantijas tos rūšies produktams;
- c) dėl to, ar laikomasi Bendrijos teisės aktuose nustatytų gyvūnų ir visuomenės sveikatos garantijų;

atlieka visus veterinarinius patikrinimus, kuriuos veterinarijos gydytojas ar institucija mano esant reikalingais, kad toks įtarimas būtų patvirtintas.

Patikrinti produktai turi likti kompetentingos institucijos priežiūroje tol, kol gaunami patikrinimų rezultatai.

Jei įtarimai pasitvirtina, tos pačios kilmės produktų patikrinimai turi būti atliekami intensyviau pagal 17 straipsnio 3 dalį.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

⁽¹⁾ OL L 268, 1991 9 24, p. 15. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/23/EB (OL L 125, 1996 5 23, p. 10).

3. Valstybės narės prašymu, pasienio kontrolės postuose, esančiuose pasienyje su šalimis kandidatėmis, laikantis 29 straipsnyje nustatytos tvarkos gali būti nesilaikoma II priedo aštuntosios įtraukto reikalavimų dvejus metus nuo 1999 m. liepos 1 d.

II SKYRIUS

APSAUGOS NUOSTATOS

22 straipsnis

1. Jeigu trečiosios šalies teritorijoje pastebima ar paplinta liga, minima 1982 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvoje 82/894/EEB dėl pranešimo apie gyvūnų ligas Bendrijoje⁽²⁾, zoonozė arba kitokia liga, kitoks reiškinytis ar aplinkybė, galintis kelti didelę grėsmę gyvūnų ar visuomenės sveikatai, arba jeigu tai yra būtina dėl kurios nors kitos su gyvūnų ar visuomenės sveikata susijusios priežasties, visų pirma atsižvelgiant į tos šalies veterinarijos specialistų pateiktas išvadas arba pagal pasienio kontrolės poste atliktų patikrinimų rezultatus, Komisija, veikdama savo iniciatyva ar valstybės narės prašymu, atsižvelgusi į padėties pavojingumą, nedelsdama:

— sustabdo importą iš minėtos trečiosios šalies ar jos dalies, ir prireikus iš trečiosios tranzito šalies,

⁽²⁾ OL L 378, 1982 12 31, p. 58. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

- nustato specialias sąlygas dėl produktų, vežamų iš minėtos trečiosios šalies ar jos dalies,
- faktiškų išvadų pagrindu nustato reikalavimus dėl atitinkamų patikrinimų, kuriuos gali sudaryti speciali atitinkamų pavojų visuomenės ar gyvūnų sveikatai paieška, ir, atsižvelgiant į tų patikrinimų rezultatus, padidinti fizinių patikrinimų dažnumą.

2. Jei nors vienu iš šioje direktyvoje numatytų patikrinimų nustatoma, jog produktų siunta gali būti pavojinga gyvūnų ar žmonių sveikatai, kompetentinga veterinarijos institucija nedelsdama imasi tokių priemonių:

- minėtą siuntą konfiskuoja ir sunaikina,
- vadovaudamasi Sprendimu 92/438/EEB, nedelsdama praneša kitiems pasienio kontrolės postams ir Komisijai apie nustatytus faktus bei apie produktų kilmę.

3. 1 dalyje numatytu atveju Komisija gali imtis laikinų apsaugos priemonių dėl produktų, kuriems taikomi 11, 12 ir 13 straipsniai.

4. Komisijos atstovai gali nedelsdami vykti į trečiąją šalį.

5. Jei valstybė narė oficialiai praneša Komisijai apie būtinybę imtis apsaugos priemonių, o pastaroji netaiko 1–3 dalies nuostatų arba pagal 6 dalį nepraneša Veterinarijos nuolatiniam komitetui, tokia valstybė narė gali imtis papildomų apsaugos priemonių dėl minėtų produktų.

Jeigu pagal šią dalį valstybė narė imasi papildomų apsaugos priemonių dėl trečiosios šalies ar trečiosios šalies įmonės, ji apie tai Veterinarijos nuolatiniam komitete praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

Veterinarijos nuolatinis komitetas per 10 darbo dienų, laikydamasis 28 straipsnio sąlygų, išnagrinėja jam pateiktą klausimą, siekdamas išplėsti, iš dalies pakeisti ar panaikinti priemones, numatytas 1 ir 3 dalyse. 28 straipsnyje nustatyta tvarka taip pat gali būti taikoma priimant būtinus sprendimus, įskaitant tuos, kurie susiję su produktų judėjimu Bendrijos viduje ir tranzitu.

6. Sprendimai dėl 1, 2, 3 ir 5 dalyje nuspręstų priemonių dalinio pakeitimo, panaikinimo ar išplėtimo priimami 28 straipsnyje nustatyta tvarka.

7. Išsamios šio skyriaus taikymo taisyklės prireikus priimamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

III SKYRIUS

KONTROLĖ IR PATIKRINIMAI

23 straipsnis

1. Jei dėl šios direktyvos vienodo taikymo tai yra būtina, Komisijos veterinarijos ekspertai kartu su kompetentingomis institucijomis gali:

- a) patikrinti, ar valstybės narės laikosi minėtų reikalavimų;
- b) atlikti patikrinimus vietoje, kad užtikrintų, jog patikrinimai atliekami pagal šią direktyvą.

2. Valstybė narė, kurios teritorijoje vykdoma kontrolė, suteikia Komisijos veterinarijos ekspertams būtiną pagalbą, kurios jiems gali prireikti užduotims atlikti.

Patikrinimų rezultatai turi būti aptariami su valstybės narės kompetentinga institucija iki galutinės ataskaitos parengimo ir išplatavimo.

3. Jei Komisija mano, kad pagal patikrinimų rezultatus tai yra pagrįsta, ji persvarsto padėtį Veterinarijos nuolatiniam komitete. 28 straipsnyje nustatyta tvarka ji gali priimti būtinus sprendimus.

4. Komisija stebi įvykių raidą; atsižvelgdama į šią raidą ir vadovaudamasi 28 straipsnyje nustatyta tvarka, ji gali iš dalies pakeisti arba panaikinti 5 dalyje minimus sprendimus.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės prireikus priimamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

24 straipsnis

1. Jei remiantis šioje direktyvoje numatytais patikrinimais yra pagrindo manyti, kad Bendrijos veterinarijos teisės aktai buvo labai ar pakartotinai pažeisti, kompetentinga institucija imasi šių priemonių dėl tokio produktų panaudojimo arba jų kilmės:

- ji praneša Komisijai apie minėtų vartotų produktų ir siuntos pobūdį; Komisija nedelsdama apie tai praneša visiems pasienio kontrolės postams,

- valstybės narės vykdo griežtesnius visų produktų siuntų iš tos pačios kilmės vietos patikrinimus.

Visų pirma, pasienio kontrolės poste, kuriame atliekamas fizinis patikrinimas, įskaitant mėginių paėmimą ir III priede numatytus laboratorinius tyrimus, 10 kitų siuntų iš tos pačios kilmės vietos turi būti konfiskuotos ir sumokėta įmoka tikrinimo išlaidoms padengti. Tais atvejais, jei tokiais papildomais patikrinimais patvirtinama, kad nesilaikoma Bendrijos teisės aktų, reikalavimų neatitinkančia siunta ar jos dalimi disponuojama pagal 17 straipsnio 2 dalies a ir b punktą,

— Komisijai pranešama apie griežtesnių patikrinimų rezultatus, o ji, vadovaudamasi ta informacija, atlieka reikiamus tyrimus, kad nustatytų rastų pažeidimų priežastis ir kilmę.

2. Tais atvejais, jei patikrinimais nustatoma, kad viršytos didžiausios leistinos likučių ribos, vykdomi patikrinimai, minimi 1 dalies antroje įtraukoje.

3. Jeigu tais atvejais, kai dalyvauja trečiosios šalys, sudariusios su Bendrija lygiavertiškumo susitarimus, arba trečiosios šalys, kurių siuntos tikrinamos rečiau, Komisija, apklaususi minėtos trečiosios šalies kompetentingas institucijas, padaro išvadą, kad trečioji šalis nesilaikė savo įsipareigojimų ir planuose pateiktų Direktyvos 96/23/EB 29 straipsnio 1 dalyje nurodytų garantijų, ji šios direktyvos 29 straipsnyje nustatyta tvarka nebeleidžia tokiai šaliai naudotis galimybe, kad produktai būtų tikrinami rečiau, kol tokia trečioji šalis nepašalina trūkumų. Ta pačia tvarka sustabdymas yra panaikinamas.

Prireikus, siekiant sugrąžinti minėtais susitarimais turėtą galimybę, Bendrijos delegacija, kurioje yra valstybių narių ekspertų, vyksta į atitinkamą šalį tos šalies sąskaita patikrinti, ar buvo imtasi tokių priemonių.

25 straipsnis

1. Jei remdamasi patikrinimais, kurie atliekami produktų pardavimo vietose, valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad kitos valstybės narės pasienio kontrolės poste ar 12 straipsnyje nurodytame muitinės sandėlyje, laisvojoje zonoje ar franko sandėlyje nesilaikoma šios direktyvos, ji nedelsdama susisieikia su tos valstybės narės kompetentinga centrine institucija.

Pastaroji imasi visų būtinų priemonių ir praneša pirmosios valstybės narės kompetentingai institucijai apie atliktų patikrinimų pobūdį, priimtus sprendimus ir tokių sprendimų priėmimo motyvus.

Jeigu pirmosios valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad priemonės yra nepakankamos, ji kartu su minėtos valstybės narės kompetentinga institucija išnagrinėja galimus būdus ir priemones padėčiai pataisyti, prireikus gali vykti į atitinkamą valstybę narę.

Kai pirmojoje pastraipoje minimais patikrinimais nustatoma, kad pakartotinai nesilaikoma šios direktyvos, paskirties valstybės narės kompetentinga institucija apie tai praneša Komisijai ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

Komisija, paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai paprašius arba savo iniciatyva, atsižvelgdama į pažeidimų, dėl kurių skundžiamasi, rūšį, gali:

— pasiūsti į tokią valstybę narę tikrintojų grupę, kartu su kompetentinga nacionaline institucija,

— pareikalauti, kad kompetentinga institucija paspartintų minėtame pasienio kontrolės poste, muitinės sandėlyje, laisvojoje zonoje ar franko sandėlyje atliekamus patikrinimus.

Kol bus gautos Komisijos išvados, su šiuo reikalu susijusi valstybė narė, paskirties valstybei narei pareikalavus, gali paspartinti pasienio kontrolės poste, muitinės sandėlyje, laisvojoje zonoje ar franko sandėlyje atliekamus patikrinimus.

Paskirties valstybė narė iš savo pusės gali padažninti produktų, atvežamų iš šių šaltinių, patikrinimus.

Vienos iš dviejų susijusių valstybių narių prašymu – tais atvejais, jei pažeidimai patvirtinami penktos pastraipos pirmojoje įtraukoje minėtais patikrinimais – Komisija 28 straipsnyje nustatyta tvarka turi imtis atitinkamų priemonių. Tos priemonės turi būti kuo skubiau patvirtinamos arba persvarstomos ta pačia tvarka.

2. Ši direktyva neturi įtakos teisei apskūsti kompetentingos institucijos sprendimus pagal galiojančius atitinkamos valstybės narės įstatymus.

Kompetentingos institucijos priimti sprendimai ir tokių sprendimų priėmimo motyvai pranešami asmeniui, atsakingam už krovinį, susijusį su tokiais sprendimais, arba jo atstovui.

Jei už krovinį atsakingas asmuo ar jo atstovas pageidauja, minėti sprendimai ir motyvai jam siunčiami raštu, kartu nurodant informaciją apie jam prieinamą valstybės narės, atliekančios patikrinimus, galiojančius įstatymus teisę apskūsti sprendimus ir tvarką bei taikomus terminus.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

26 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė sudaro oficialių asmenų, atsakingų už produktų, vežamų iš trečiųjų šalių, mainų programą.
2. Šio straipsnio 1 dalyje minimas programos Komisija ir valstybės narės derina Veterinarijos nuolatiname komitete.
3. Valstybės narės imasi visų būtinų programų, suderintų pagal 2 dalį, įgyvendinimo priemonių.
4. Kasmet Veterinarijos nuolatiname komitete, remiantis valstybių narių ataskaitomis, persvarstomas programų įgyvendinimas.
5. Siekdamos pagerinti ir patobulinti mainų programas, valstybės narės atsižvelgia į įgytą patirtį.
6. Tam, kad būtų skatinama efektyvi mainų programų raida, turi būti teikiama finansinė Bendrijos pagalba. Išsamios Bendrijos finansinės pagalbos teikimo taisyklės ir numatomos rinkliavos į Bendrijos biudžetą sumos nustatytos 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendime 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje⁽¹⁾.
7. Išsamios 1, 4 ir 5 dalių taikymo taisyklės prireikus priimamos 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

27 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad į pasienio kontrolės postus oficialiai paskirti veterinarijos gydytojai dalyvautų šiame straipsnyje nurodytose specialiose mokymo programose.

Komisija 29 straipsnyje nustatyta tvarka sudaro rekomendacijas tokioms programoms.

Ne rečiau kaip kartą per metus Komisija surengia seminarus tiems, kurie įgyvendina tas programas, kad būtų užtikrintas tų programų derinimas.

Šiame straipsnyje numatytos priemonės finansuojamos pagal Sprendimo 90/424/EEB III antraštinę dalį.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

⁽¹⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 19. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 94/370/EB (OL L 168, 1994 7 2, p. 31).

28 straipsnis

Jei daroma nuoroda į šiame straipsnyje apibrėžtą tvarką, Tarybos sprendimu 68/361/EEB⁽²⁾ įsteigtas Veterinarijos nuolatinis komitetas priima sprendimus pagal Direktyvos 89/662/EEB 17 straipsnyje nustatytas taisykles.

29 straipsnis

Jei daroma nuoroda į šiame straipsnyje apibrėžtą tvarką, Veterinarijos nuolatinis komitetas priima sprendimus pagal Direktyvos 89/662/EEB 18 straipsnyje nustatytas taisykles.

30 straipsnis

II ir III priedai gali būti papildyti 29 straipsnyje nustatyta tvarka.

31 straipsnis

Ši direktyva nepažeidžia dėl muitinės taisyklių atsirandančių įsipareigojimų.

32 straipsnis

Šiai direktyvai įgyvendinti valstybės narės gali pasinaudoti Bendrijos finansine pagalba, numatyta Sprendimo 90/424/EEB 38 straipsnyje.

33 straipsnis

Direktyva 90/675/EEB netenka galios nuo 1999 m. birželio 30 d.

Direktyvos 90/675/EEB pagrindu priimti aktai galioja tol, kol šios direktyvos pagrindu priimamos juos pakeisti skirtos nuostatos.

Visi aktai, priimti šios direktyvos pagrindu, prireikus turi tiksliai apibrėžti datą, nuo kurios jų nuostatos pakeičia atitinkamas akto, priimto Direktyvos 90/675/EEB pagrindu, nuostatas.

Nuorodos į netekusią galios direktyvą aiškinamos kaip nuostatos į šią direktyvą ir skaitomos pagal IV priede pateiktą lentelę.

⁽²⁾ OL L 255, 1968 10 18, p. 23.

34 straipsnis

1. Valstybės narės priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1999 m. liepos 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tuos įstatymus ir kitus teisės aktus valstybės narės taiko nuo 1999 m. liepos 1 d.

Valstybės narės, tvirtindamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

35 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

36 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1997 m. gruodžio 18 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

F. BODEN

*I PRIEDAS***1 STRAIPSNYJE IŠVARDYTOS TERITORIJOS**

1. Belgijos Karalystės teritorija.
  2. Danijos Karalystės teritorija, išskyrus Farerų salas ir Grenlandiją.
  3. Vokietijos Federacinės Respublikos teritorija.
  4. Ispanijos Karalystės teritorija, išskyrus Seutą ir Melilą.
  5. Graikijos Respublikos teritorija.
  6. Prancūzijos Respublikos teritorija.
  7. Airijos teritorija.
  8. Italijos Respublikos teritorija.
  9. Liuksemburgo Didžiosios Kunigaikštystės teritorija.
  10. Nyderlandų Karalystės teritorija Europoje.
  11. Portugalijos Respublikos teritorija.
  12. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės teritorija.
  13. Austrijos Respublikos teritorija.
  14. Suomijos Respublikos teritorija.
  15. Švedijos Karalystės teritorija.
-

II PRIEDAS

PATVIRTINTI PASIENIO KONTROLĖS POSTŲ REIKALAVIMAI

Pasienio kontrolės postuose, siekiančiuose gauti Bendrijos patvirtinimą, turi būti:

- personalas, būtinas tikrinti produktus lydinčius dokumentus (visuomenės sveikatos sertifikatas ir gyvūnų sveikatos sertifikatus ar kitokius dokumentus, nustatytus Bendrijos teisės aktais),
  - pagal produktų kiekį, kuris patenka į pasienio kontrolės postą, pakankamas skaičius personalo ir papildomų darbuotojų, specialiai parengtų patikrinti, ar produktai atitinka lydimuosius dokumentus, ir sistemingai atlikti kiekvienos produktų siuntos fizinius patikrinimus,
  - pakankamai personalo paimti ir apdoroti atsitiktinius produktų siuntų, pateiktų tame pasienio kontrolės poste, mėginius,
  - pakankamai didelės patalpos asmenims, atsakingiems už veterinarinių patikrinimų atlikimą,
  - tinkamos higienos patalpos ir įranga įprastinei analizei atlikti ir mėginiams paimti pagal šią direktyvą,
  - tinkamos higienos patalpos ir įranga mėginiams paimti ir apdoroti įprastiniams patikrinimams, nustatytiems Bendrijos taisyklėse (mikrobiologijos standartai),
  - specializuotos laboratorijos, galinčios atlikti specialią tame poste paimtų mėginių analizę, paslaugos,
  - patalpos ir šaldymo sandėliai laikyti siuntos, paimtos analizei, dalis bei produktus, kurių išleisti į laisvą apyvartą neleido veterinarijos pareigūnas, atsakingas už pasienio kontrolės postą,
  - tinkama įranga greitiems informacijos mainams, visų pirma su kitais pasienio kontrolės postais (per kompiuterinę sistemą, numatytą Direktyvos 90/425/EEB 20 straipsnyje arba *Shift* projekte),
  - įmonės, kompetentingos atlikti Direktyvoje 90/667/EEB numatytą apdorojimą, paslaugos.
-

III PRIEDAS

PRODUKTŲ PATIKRINIMAS

Gyvūninių produktų fizinio patikrinimo tikslas yra užtikrinti, kad produktai atitinka veterinarijos sertifikate ar dokumente paminėtą tikslą: kilmės garantijos, patvirtintos trečiosios šalies, turi būti atitinkamai patikrintos, siekiant įsitikinti, kad paskesnis produkto vežimas nepakeitė pirmųjų garantuotų sąlygų, atliekant:

- a) juslinį tyrimą: kvapas, spalva, konsistencija, skonis;
- b) paprastus fizinius ar cheminius tyrimus: išpjaustymas, atšildymas, virimas;
- c) laboratorinius tyrimus, skirtus aptikti:
  - likučius,
  - ligų sukėlėjus,
  - teršalus,
  - pakitimus.

Neatsižvelgiant į produktų rūšį turi būti:

- a) atlikti vežimo sąlygų ir transporto priemonių patikrinimai, visų pirma siekiant nustatyti, ar nėra trūkumų ar pertrūkių šaldymo grandinėje;
- b) palygintas faktinis siuntos svoris ir veterinarijos sertifikate ar dokumente nurodytas svoris, prireikus – pasverta visa siunta;
- c) patikrintos siuntos įpakavimo medžiagos ir visi ženklai (spaudai, etiketės), kad būtų užtikrinta jų atitiktis Bendrijos teisės aktams;
- d) patikrinta Bendrijos teisės aktais reikalaujama temperatūra, siekiant užtikrinti, kad jos buvo laikomasi transportavimo metu;
- e) prieš juslinius tyrimus ir fizinius, cheminius bei laboratorinius tyrimus apžiūrėti visus paketų kompleksus arba nesupakuotų produktų mėginius.

Turi būti atlikti visų mėginių tyrimai, paimtų iš visos siuntos, kuri prireikus iš dalies gali būti iškrauta, siekiant užtikrinti, kad būtų pasiektos visos siuntos dalys.

Turi būti patikrinta 1 % siuntos vienetų ar paketų, imant ne mažiau kaip du ir ne daugiau kaip dešimt siuntos vienetų (paketų).

Tačiau, atsižvelgiant į konkrečius produktus ir aplinkybes, veterinarinės institucijos gali reikalauti atlikti platesnius patikrinimus.

Jei produktai nesupakuoti, iš įvairių siuntos dalių turi būti imama ne mažiau kaip po penkis mėginius;

- f) atliekant atsitiktinius laboratorinius tyrimus, kurie negali pateikti greitų rezultatų, ir jei nėra tiesioginio pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai, siunta gali būti realizuojama.

Tačiau jei laboratoriniai tyrimai atliekami dėl to, kad įtariamai pažeidimai arba ankstesnių tyrimų rezultatai buvo teigiami, siuntų negalima realizuoti tol, kol tyrimų rezultatai nebus neigiami;

- g) transporto priemonės turi būti visiškai iškraunamos tik tokiais atvejais, jei:
  - ji buvo pakrauta taip, kad neįmanoma pasiekti visą siuntą vien tik iš dalies iškrovus,
  - patikrinus mėginius nustatyta pažeidimų,
  - tikrinant pirmesnę siuntą buvo nustatyta pažeidimų,
  - oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas įtaria pažeidimus;
- h) baigus fizinį patikrinimą, kompetentinga institucija turi patvirtinti, kad patikrinimas baigtas uždarydama ir oficialiai užantspauduodama visus atvirus paketus bei iš naujo užplombuodama visas talpyklas, o plombos numerį įrašydama į pasienio tranzito dokumentą.

IV PRIEDAS

ATITIKIMO LENTELĖ

Direktyva 90/675/EEB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalies a punktas	2 straipsnio 2 dalies a punktas
2 straipsnio 2 dalies b punktas	2 straipsnio 2 dalies b punktas
2 straipsnio 2 dalies c punktas	2 straipsnio 2 dalies c punktas
2 straipsnio 2 dalies d punktas	2 straipsnio 2 dalies d punktas
2 straipsnio 2 dalies e punktas	2 straipsnio 2 dalies e punktas
2 straipsnio 2 dalies f punktas	2 straipsnio 2 dalies f punktas
2 straipsnio 2 dalies g punktas	2 straipsnio 2 dalies g punktas
2 straipsnio 2 dalies h punktas	2 straipsnio 2 dalies k punktas
3 straipsnis	–
4 straipsnis	–
5 straipsnis	12 straipsnis
6 straipsnis	13 straipsnis
7 straipsnis	–
8 straipsnio 1 dalis	–
8 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 4 dalies b punktas
8 straipsnio 3 dalis	10 straipsnis
8 straipsnio 4 dalis	9 straipsnis
9 straipsnis	6 straipsnis
10 straipsnis	–
11 straipsnis	–
12 straipsnis	11 straipsnis
13 straipsnis	14 straipsnis
14 straipsnis	16 straipsnis
15 straipsnis	–
16 straipsnis	17 straipsnis
17 straipsnis	18 straipsnis
18 straipsnis	19 straipsnis
18a straipsnis	21 straipsnis
19 straipsnis	22 straipsnis
20 straipsnis	23 straipsnis
21 straipsnis	25 straipsnis
22 straipsnis	26 straipsnis
23 straipsnis	28 straipsnis
24 straipsnis	29 straipsnis
25 straipsnis	30 straipsnis
26 straipsnis	31 straipsnis
27 straipsnis	–
28 straipsnis	–
29 straipsnis	–
30 straipsnis	–
31 straipsnis	32 straipsnis
32 straipsnis	34 straipsnis
33 straipsnis	36 straipsnis
I priedas	I priedas
II priedas	II priedas
–	III priedas